

خبرها

سقوط هلی کوپتر آمریکایی در افغانستان

ایسنا: یک فروند هلی کوپتر آمریکایی با ۱۰ سرنشین آن در عملیات ضدطالبان در افغانستان سقوط کرد و تمام سرنشینان آن کشته شدند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، نیروهای آمریکایی در پیانه‌ای اعلام کردند که سقوط این هلی کوپتر در استان کنار در نتیجه اقدام دشمن صورت نگرفته است. این هلی کوپتر CH-47 در حال انجام عملیاتی در منطقه کوهستانی بود که سقوط کرد. در این پیانه آمده است، این هلی کوپتر ترابری ۹ تن را حمل می‌کرد، اما سخنگوی ائتلاف به خبرگزاری فرانسه گفت ۱۰ مسافر سرنشین این هلی کوپتر بوده‌اند. در همین حال طالبان مسئولیت سقوط این هلی کوپتر نظامی آمریکایی از نوع «شینوک» را بر عهده گرفت.

ملادبیچ: نگذارید زنده دستگیر شوم

ایلنا: پس از تلاش ناموفق پلیس بلگراد برای دستگیری «راتکو ملادبیچ» جنایتکار جنگی این کشور وی از متحدانش خواست تا اجازه ندهند که وی زنده دستگیر شود. روزنامه ایندپندنت نوشت: «دادگاه جنایت جنگی لاهه از مقامات صربستان خواست که ملادبیچ را به دلیل جنایات وی طی سال‌های ۹۲ تا ۹۵ میلادی دستگیر کنند. پس از پایان ضرب الاجل اتحادیه اروپا و تعلیق مذاکرات الحاقی این اتحادیه و صربستان پلیس بلگراد مناطق بی‌شماری در این کشور و حتی خانه وی را جست‌وجو کردند ولی بنابر گزارش‌های منتشر شده دولت صربستان موفق نشده است که از ملادبیچ ردی پیدا کند.» بنابراین گزارش، «راتکو ملادبیچ» پس از افزایش تلاش مقامات صربستان برای دستگیری وی گفت: «دوستان من نباید اجازه دهند که زنده دستگیر شوم و ترجیح می‌دهم که توسط یکی از آنان کشته شوم تا اینکه توسط پلیس دستگیر و در دادگاه لاهه محاکمه شوم.» ملادبیچ متهم است که هفت هزار و ۵۰۰ مسلمان را در سال ۱۹۹۵ میلادی کشته است.

دیدار وزیران خارجه آمریکا و فرانسه

ایلنا: «فیلیپ دوست بلازی» وزیر خارجه فرانسه با همتای آمریکایی خود در نیویورک دیدار خواهند کرد. خبرگزاری فرانسه گزارش داد: «وزیر خارجه فرانسه با «کاندولیزا رایس» وزیر امور خارجه آمریکا در نیویورک دیدار و در مورد تحولات اخیر در لبنان مذاکره خواهد کرد.» «شان مک کورمک» سخنگوی وزارت خارجه آمریکا به خبرنگاران گفت که درصدد هستیم تا ملاقات بین رایس و بلازی را برنامه ریزی کنیم. وی افزود: «رایس و دوست بلازی در اجلاس دیپلمات‌های ارشد انگلیس، چین، فرانسه، آلمان و روسیه برای مذاکره در مورد برنامه هسته‌ای ایران شرکت خواهند کرد.» کورمک تأکید کرد: «پس از این اجلاس، رایس و دوست بلازی در اجلاس جداگانه‌ای با نمایندگان خاورمیانه اتحادیه اروپا، ایالات متحده و سازمان ملل متحد شرکت خواهند کرد.»

آزادی زندانیان چینی از گوانتانامو

ایرنا: پنج مسلمان چینی از اقوام «اویغور» که در زندان گوانتانامو زندانی بودند، از این بازداشتگاه مخوف آزاد و به آلبانی منتقل شدند. این در حالی است که آمریکا قصد ندارد زندانیان مذکور را به دولت چین تحویل دهد. شبکه خبری بی‌بی‌سی، روز شنبه با اعلام این خبر افزود: «آمریکا می‌گوید از آنجا که دولت چین با این افراد در صورت بازگشت به کشورشان بازدربارتی خواهد کرد، آنها را به کشور آلبانی تحویل داده است.» این پنج چینی در سال ۲۰۱۱ در پاکستان دستگیر شدند. براساس این گزارش اقوام «اویغور» از اقوام جدایی‌طلب در استان «شین جیانگ» واقع در غرب چین هستند که خواستار برپایی یک حکومت مستقل مسلمانان‌نشین در این استان هستند. علاوه بر این پنج زندانی، از ۱۵ تن دیگر از اقوام اویغور چین در گوانتانامو زندانی هستند. در این زندان ۴۷۰ زندانی دیگر نیز نگهداری می‌شوند.

هدیه سعد حریری به سوریه

ایسنا: یکی از فرماندهان منطقه شمالی ارتش اسرائیل در چارچوب جنگ‌های تبلیغاتی این رژیم علیه حزب الله لبنان گفت: «بعید نیست که در آینده نه چندان دور سیدحسین نصرالله رئیس‌جمهور لبنان شود.» به گزارش روزنامه القدس العربی ژنرال اودی ادم، از فرماندهان منطقه شمالی ارتش اسرائیل گفت: «به زودی این سناریو به واقعیت خواهد پیوست، اما اگر شرایط لبنان تغییر یابد ممکن است این سناریو محقق نشود، بنابراین باید قبل از آنکه چیزی اتفاق بیفتد وارد عمل شویم. همچنین بعید نمی‌دانم که تغییر اوضاع لبنان با دخالت اسرائیلی‌ها همراه باشد.» از سوی دیگر، پایگاه اینترنتی المنحیط نوشت: «سعد الحریری رئیس جناح پارلمانی المستقبل لبنان، آمادگی خود را برای اهدای قطعه زمینی به سوریه برای ایجاد سفارت این کشور در لبنان اعلام کرد و گفت در صورتی که توافقات موجود در این راستا انجام شود، آماده‌ام قطعه زمینی را برای ایجاد رضایت سوریه در لبنان هدیه کنم.»

برگزاری انتخابات پارلمانی سنگاپور

ایرنا: انتخابات پارلمانی سنگاپور که اولین محک انتخاباتی «لی حسین لونگ» نخست‌وزیر این کشور است، روز گذشته آغاز شد. به گزارش بی‌بی‌سی، «لونگ» از اوت سال ۲۰۰۴ در مقام نخست‌وزیری سنگاپور قرار دارد. رای گیری از ساعت ۸ صبح به وقت محلی آغاز شد و نتایج اولیه انتخابات امروز اعلام خواهد شد. حدود ۱/۲ میلیون نفر واجد شرایط رای دادن برای انتخاب ۸۴ نماینده پارلمان هستند و این در حالی است که هم‌اکنون، حزب نخست‌وزیر ۸۲ کرسی پارلمانی را در اختیار دارد. حزب نخست‌وزیر که از سال ۱۹۵۹ قدرت را در اختیار دارد، امیدوار است ۳۷درصد کرسی‌های پارلمان را کسب کند و برای اینکه بتواند اکثریت مجلس را به دست آورد نیاز به ۶ کرسی دیگر دارد. در حال حاضر از ۸۴ کرسی پارلمان فقط دو کرسی در اختیار گروه‌های مخالف است. این گروه‌ها دسترسی به رادیو و تلویزیون که در اختیار کامل دولت است ندارند. در این دوره از انتخابات سه حزب عمده اپوزیسیون کشور شامل حزب کارگران، حزب اتحاد دموکراتیک سنگاپور و نیز حزب دموکراتیک سنگاپور در مجموع ۴۹ کرسی را به خود اختصاص خواهند داد.

می‌شود اظهار داشت که نتایج انتخابات محلی هشداری از سوی رای دهندگان خشمگین انگلیسی بود. حزب کارگر به رهبری تونی بلر در انتخابات محلی عملکرد بسیار ضعیفی از خود به نمایش گذاشت و از مجموع ۴۳۶۱ کرسی مورد رقابت در شوهرای محلی ۳۰۰ کرسی را از دست داد. اما حزب محافظه‌کار به رهبری «دیوید کامرون» جوان ۳۰۰ کرسی بیش از دوره‌های پیشین به خود اختصاص داد. شبکه بی‌بی‌سی اعلام کرد اگر به انتخابات پنجشنبه هفته گذشته به عنوان انتخابات سراسری نگاه شود، حزب محافظه‌کار ۴۰ درصد آرا را کسب می‌کرد و احزاب لیبرال‌دموکرات و کارگر به ترتیب ۲۷ و ۲۶ درصد آرا را به خود اختصاص می‌دادند.

انتقاد روسیه از اظهارات معاون بوش

وزیر خارجه روسیه انتقادات تند دیک چنی معاون رئیس‌جمهوری آمریکا از روند دموکراسی و سیاست‌های انرژی مسکو را رد کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، سرگئی لاوروف در واکنش به اظهارات دیک چنی که در اجلاسی در جمع رهبران کشورهای حوزه دریای سیاه و بالتیک در ویلنیوس پایتخت لیتوانی، دولت روسیه را متهم به عدول از دموکراسی کرد و خواستار توقف «پاج‌خواهی مسکو از مسئله تأمین انرژی» شد، اظهار داشت که معاون رئیس‌جمهوری آمریکا باید بداند که در چهل سال اخیر کشور ما هرگز قراردادی را برای تحویل گاز یا نفت با کشور دیگر نقض نکرده است. اسکاوت مک کلان سخنگوی کاخ سفید نیز در دفاع از انتقادات شدید دیک چنی از دولت روسیه، خواهان ایجاد یک جامعه دموکراتیک در روسیه شد و گفت ما دولت روسیه را به احترام به ارزش‌های آزادی و دموکراسی در داخل کشورش ترغیب می‌کنیم و نمی‌خواهیم مانعی بر سر راه پیشرفت آزادی و دموکراسی

مخالفت برلوسکونی با کاندیدای ریاست جمهوری ایتالیا

سیلیویو برلوسکونی نخست‌وزیر پیشین ایتالیا، با مخالفت با کاندیدای ریاست‌جمهوری پیشنهاد شده توسط دولت جدید این کشور به رهبری رومانو پرودی امیدها برای انتصاب فردی مردمی در این سمت کلیدی را نقش بر آب کرد. به گزارش خبرگزاری رویترز رومانو پرودی که در انتخابات اخیر ایتالیا برلوسکونی را شکست داد در نظر داشت «ماسیمو دالما» رئیس بزرگ‌ترین شرکت ائتلافش یعنی حزب دموکرات‌های چپ، به عنوان رئیس‌جمهوری جدید ایتالیا برگزیده شود. این در حالی است که پرودی با برخورداری از اکثریت ضعیف پارلمانی به سختی قادر خواهد بود حمایت احزاب اپوزیسیون را جهت تأیید کاندیدای مورد نظرش جلب کند. پرودی پنجشنبه گذشته با برلوسکونی در مطرظ کاوش‌تنش موجود و به توافق رسیدن دیدار و گفت‌وگو کرده بود. یک روز پس از دیدار پرودی و برلوسکونی که بنا به توصیف مطبوعات ایتالیا دیداری پر تنش بود، برلوسکونی اظهار داشت که از کاندیداتوری دالما، نخست‌وزیر سابق ایتالیا، حمایت نخواهد کرد. برلوسکونی در گفت‌وگو با خبرنگاران گفت: «وقتی بحث ریاست‌جمهوری را مطرح می‌کنیم، او باید فردی باشد که حفاظت از کشور، قانون اساسی، وحدت و یکپارچگی ایتالیا را ضمانت دهد. او باید کسی باشد که به طرفین درخصوص اتخاذ موضع صددرصد بی‌طرفانه ضمانت دهد. سابقه دالما در حزب کمونیست ایتالیا موجب کنار گذاشتن وی شد.»

جهان

افزایش درخواست‌ها برای کناره‌گیری بلر

اولین وزیرخارجه زن انگلیس

خانم «مارگارت بکت» از شخصیت‌های قدیمی و مطرح حزب حاکم کارگر انگلیس روز جمعه به عنوان اولین وزیر خارجه زن در این کشور معرفی شد. بکت در زمینه سیاست خارجی سابقه زیادی ندارد و تجربه روابط بین‌الملل او محدود به شرکت در مذاکرات مربوط به تغییرات آب و هوای جهان می‌شود. او و «جان رید» که عهده‌دار وزارت کشور شده‌است، هر دو به «حرف‌شنوی از رئیس» خود و وفاداری به حزب کارگر مشهور هستند. بکت از وفاداران قدیمی حزب کارگر به شمار می‌رود و فعالیت سیاسی خود را از سال ۱۹۶۰ در آفریقای جنوبی آغاز کرده‌است. در سال ۱۹۷۰ به عضویت حزب کارگر انگلیس درآمد و در سال ۱۹۸۰ یعنی یک سال پس از به قدرت رسیدن «مارگارت تاچر» نخستین بانوی نخست‌وزیر در انگلیس از حزب محافظه‌کار، فعالیت خود را در دولت سایه حزب کارگر آغاز کرد. خانم بکت پلکان ترقی را در سلسله مراتب حزب کارگر به تدریج و با راه یافتن به پارلمان انگلیس طی کرد تا اینکه در سال ۱۹۹۲ را رسیدن به سمت معاونت این حزب، جایگاه دوم رهبری آن را به خود اختصاص داد. او در سال ۱۹۹۴ حتی کفالت این حزب را نیز برعهده گرفت، اما به نفع «تونی بلر» نخست‌وزیر فعلی از سمت ریاست آن چشم‌پوشید. از سال ۱۹۹۷ و با پیروزی حزب کارگر که با تداوم حضور آن در قدرت در سال‌های اخیر همراه بود، بکت در حلقه یاران وفادار بلر باقی‌مانده‌است. وی که در این مدت در سمت‌های وزیر بازرگانی، رهبر اکثریت در پارلمان و وزیر محیط زیست ایفای نقش کرده‌است، موفق شد با دوری از جنجال و همچنین اجتناب از انتقاد از عملکرد رئیس حزب، جایگاه خود را بیش از پیش در هیات حاکمه انگلیس مستحکم کند. انتظار می‌رود نخستین فعالیت بکت در سمت جدیدش حضور وی در نشست وزیران امور خارجه کشورهای عضو دائمی شورای امنیت سازمان ملل و آلمان در نیویورک باشد که قرار است روز دوشنبه با دستور کار بررسی پرونده برنامه هسته‌ای ایران برگزار شود.

واکنش رسانه‌های انگلیس

روزنامه‌های انگلیسی نیز روز گذشته نوشتند بلر در نهایت ناامیدی و تنها برای بقای خود دست به تغییرات گسترده در کابینه زده‌است. روزنامه‌های فایننشال‌تایمز و سان در این‌باره نوشتند رهبر حزب کارگر در برکناری «چارلز کلارک» و «جک استراو» وزرای کشور و خارجه و اجرای تغییرات گسترده در برخی وزارتخانه‌ها هیچ تردیدی بر خود راه نداد. این روزنامه‌ها توافق نظر دارند که این اصلاحات می‌تواند قدرت جدیدی به بلر بدهد ولی در عین حال ابراز اطمینان کردند که این آخرین فرصت برای نخست‌وزیر کنونی انگلیس جهت تقویت موقعیت خود و جلب اعتماد کشور خواهد بود. فایننشال‌تایمز نوشت: «اصلاحات گسترده در کابینه انگلیس حاکی از آن است

که بلر همچنان از اقتدار لازم برخوردار است و مجبور به ترک زودهنگام پست خود نخواهد شد.» روزنامه گاردین اما ابراز تردید کرد که تغییر و تحولات اخیر در کابینه‌ه گسترده در این کشور شود. روزنامه تایمز هم این تغییرات را در بهترین شرایط «بی‌تأثیر» و در بدترین شرایط «ویرانگر» توصیف کرد. در تغییرات کابینه انگلیس «جان رید» که تا پنجشنبه وزیر دفاع بود و از او با عنوان آچار فرانسه و کار راه‌انداذ کابینه یاد می‌شود، به جای کلارک مسئولیت وزارت کشور را به عهده گرفت. اما در حوزه سیاست خارجی پیام آشکار رفتن استراو و نشستن «مارگارت بکت» وزیر پیشین محیط زیست به جای او از نزدیک شدن هرچه بیشتر سیاست خارجی لندن به واشینگتن حکایت دارد.

تماس تلفنی رایس با استراو وجانشین اش

پس از کناره‌گیری جک استراو، «کاندولیزا رایس» وزیر خارجه آمریکا در تماس تلفنی از کناره‌گیری او ابراز تأسف کرد. «شان مک‌کورمک» سخنگوی وزارت خارجه آمریکا گفت رایس و استراو از دوستان قدیمی و همکاری‌های صمیمی در مسائل عراق و ایران بودند. او گفت: «رایس تلفنی با استراو گفت‌وگو کرد. این تماس به نظر من مهم و تلخ و هم شیرین بود و من مطمئنم که رایس یکی از همکاران خود را از دست داده‌است.» «کورمک افزود: «رایس با مارگارت بکت وزیر خارجه جدید انگلیس نیز گفت‌وگو کرد. این تماس بسیار عالی بود و وزیر امور خارجه آمریکا مطمئن است که می‌تواند با بکت کار کند.»

کارمندان فلسطینی اعتصاب کردند

دیدار با کاندولیزا رایس در واشینگتن به نقل از او گفت: آمریکا می‌خواهد کمک‌های بشردوستانه‌اش را از طریق دفتر معونس عباس به تشکیلات خودگردان ارائه دهد.

به نوشته روزنامه هآرتس، آویتال کولته یکی از اعضای حزب کارگر اسرائیل که از جانب سازمان حقوق زنان راهی واشینگتن شده، گفت: کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا در تماس تلفنی با محمود عباس رئیس تشکیلات خودگردان این تصمیم را به اطلاع وی رسانید و همچنین در نشست روز سه‌شنبه اعضای کمیته کاری چهارجانبه با کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل، آنها را از این موضوع مطلع خواهد کرد.

وزرای امور خارجه مصر، اردن و عربستان نیز طی چند روز آینده با نمایندگان کمیته کاری چهارجانبه در تلاش برای یافتن راه‌حلی برای انتقال کمک به فلسطینیان، در نیویورک دیدار می‌کنند. رایس در جریان دیدار با آویتال گفت: آمریکا ترجیح می‌دهد مذاکرات میان فلسطینیان و اسرائیل در خصوص عقب‌نشینی‌های بیشتر انجام شود. همچنین واشینگتن طرح صلح جدیدی رایس از سفر ایهود اولمرت نخست‌وزیر اسرائیل به واشینگتن، اعلام خواهد کرد. از سوی دیگر هآرتس نوشت: لایحه‌ای با هدف منع کمک مستقیم به دولت حماس روز سه‌شنبه به کنگره آمریکا ارائه می‌شود.

ایلنا راس لیتین یکی از اعضای جمهوریخواه کنگره اعلام کرد: این لایحه در صورت تصویب سریعاً به سنا ارائه می‌شود و پس از آن با سرعت روی میز رئیس‌جمهور قرار می‌گیرد تا تضمینی باشد بر اینکه آمریکا با دولتی که متعهد به سرنگونی اسرائیل و انجام اقدامات تروریستی است، روابط دیپلماتیک برقرار نمی‌کند.

امضای معاهده صلح میان دولت سودان و شورشیان دارفور

شکستن این بن بست، طی چند روز گذشته یازینی‌های گسترده‌ای انجام و تعهدات خاصی را از جانب دولت به شورشیان دادند. تعهدات ویژه دولت سودان شامل تضمین خلع سلاح جنجایوها و اجرای ضوابط قوی‌تر برای الحاق شورشیان به نیروهای امنیتی سودان بوده‌است. این تعهدات مبنای او متقاعد کرد تا این توافقنامه را امضا کند، اما برای متقاعد کردن عادل واحد محمد النور رهبر گروه رقیب SLA با جنبش برابری و عدالت کافی نبود.

کاخ سفید پس از امضای این توافقنامه اعلام کرد: «آمریکا از این توافقنامه استقبال می‌کند و از جنبش برابری و عدالت و گروه‌نور می‌خواهد تا به روند صلح پیبوندند.» اوباسانجو در سخنرانی‌اش اظهار داشت: «در صورتی که روح صداقت و درستی در این توافقنامه وجود نداشته باشد، هیچ ارزشی به غیر از یک کاغذ ندارد.» دولت‌های غربی انتقاد اصولی آنها را در نظر نگرفته‌است. به گفته دیپلمات‌ها این امر می‌تواند مسائلی را در اجرای این توافقنامه به وجود آورد. یک تیم بین‌المللی از دیپلمات‌ها به رهبری ژنولیک معاون وزیر خارجه آمریکا به منظور

دولت سودان و اصلی‌ترین گروه شورشیان دارفور با امضای توافقنامه صلحی به سه سال درگیری پایان دادند.

مجدوب الخلیفه رئیس تیم مذاکره‌کننده دولت سودان و مینی ارکوا میناوی رهبر گروه ارتش آزادیبخش سودان، پس از مذاکرات گسترده و تحت فشارهای جهانی توافقنامه صلح را در ابوجا امضا کردند. میناوی در مراسم امضای توافقنامه در کاخ ریاست جمهوری نیجریه گفت: «ما به این ترتیب تأکید می‌کنیم که درگیری‌ها در دارفور هم‌اکنون به پایان رسیده. ما به دنبال صلح و در این رابطه بسیار جدی هستیم.» توافقنامه صلح که موضوعاتی چون امنیت، تقسیم قدرت و ثروت را شامل می‌شود نتیجه دو سال مذاکره با میانجی‌گری اتحادیه آفریقاتس که جمعه‌شب پس از یک جلسه پر تنش که تا بامداد ادامه داشت، به نتیجه رسید و اجرایی شد. در این توافقنامه برگزاری همه‌پرسی جدید این بار حائز اهمیت شده و دولت موظف است تا متحدهان شبه‌نظامی خود موسوم به جنجایود را تا اواسط ماه اکتبر خلع سلاح کند.

همچنین جنبش‌های شورشی در دولت سودان دارای نماینده خواهند شد و بودجه‌ای برای بازسازی دارفور اختصاص می‌یابد. دو گروه شورشی دیگر از اعضای این توافقنامه خودداری کرده و شکایت کردند که این توافقنامه انتظارات اصولی آنها را در نظر نگرفته‌است. به گفته دیپلمات‌ها این امر می‌تواند مسائلی را در اجرای این توافقنامه به وجود آورد. یک تیم بین‌المللی از دیپلمات‌ها به رهبری ژنولیک معاون وزیر خارجه آمریکا به منظور

سال سوم ■ شماره ۷۵۳ *شوق*

نگاه

بی‌میلی نسبت به گسترش اتحادیه اروپایی

پترا پینتزلر

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

بخش یابانی	بخش اول این مطلب چهارشنبه گذشته در صفحه ۹ چاپ شد،
بخش دوم و پایانی آن را می‌خوانید.	

برخی از دولت‌های عضو از این شکایت دارند که در کمیسیون اروپایی هیچ مرجع یا کمیسیون خاصی برای رسیدگی و پرداختن به خواست‌های مخالفین گسترش اتحادیه اروپایی وجود ندارد. برعکس کشورهای مثل انگلستان و برخی کشورهای اروپای شرقی همواره بر طبل بزرگ شدن اروپا می‌کوبند و حتی به اوکراین هم چراغ سبز نشان می‌دهند. برخی کشورها هم هستند که عملاً دست به ریاکاری می‌زنند و در همان حال که خود را از جمله مخالفین گسترش اتحادیه‌نشان می‌دهند، به ناگاه رنگ عوض کرده و به عنوان وکیل و دلسوز ملت‌ها وارد میدان می‌شوند. لهستان، اوکراین را تحریک می‌کند، یونان سنگ‌ترکیه را به سینه می‌زند، فرانسه برای رومانی دلسوزی می‌کند و البته در همان حال برای عضویت ترکیه مانع تراشی می‌کند. صدراعظم اتریش هم که دست به بازی ناخودمانده‌ای زده است و ضمن آنکه در کار پذیرش عضویت ترکیه اختلال ایجاد می‌کند، برای عضویت کرواسی و کشورهای غرب بالکان تلاش خود را به کار گرفته‌است؛ زیرا به عقیده وی مرزهای ترکیه به شدت خطرآفرین هستند.

این استراتژی تا چندی پیش بسیار کارآمد بود، به ویژه در مورد آلمان. اینک، امروزه آلمان‌ها به همسایگان رابطه خوبی ندارند، مهربان‌تلاش‌های این کشور در اتحادیه اروپایی است و به لطف این تلاش‌ها بود که دولت پیشین آلمان در قبال موافقت با پذیرش اعضای جدید در سراسر اروپا با هزینه‌ای کم سوده‌های سرشاری را نصیب خود کرد. آلمان با به‌کارگیری چنین سیاستی نه تنها حوزه نفوذ سیاسی خود را گسترش داد بلکه توانسته بازارهای تجاری زیادی را هم تسخیر کرده و فرهنگ و ارزش‌های خود را نیز ارتقا داده و به دیگر سرزمین‌ها ببرد. تا جایی که مورخی چون «تیموتی گارتون‌اش» از این کشور به عنوان «قدرت مخملین» یاد می‌کند. هیچ کشوری به اندازه آلمان در این زمینه موفقیت به‌دست نیاورده‌است و به عبارت دیگر تعداد این موفقیت‌ها در حد یک طومار است؛ طوماری که به لطف گسترش اتحادیه اروپایی درست شده‌است. اما با این همه دولت آلمان در یک جای کار دچار اشتباه غیرقابل‌جبرانی شد که همان نادیده گرفتن خواست ملت‌های اروپایی بود. چه‌بسا اگر به آرای مردم اروپای مرکزی رجوع می‌شد، حتی بریتانیا و اسپانیا و پرتغال هم به اتحادیه اروپایی راه پند نمی‌کردند. اما چرا با وجود این وضعیت، حال شاهد صف‌طویل کشورهای اروپای شرقی برای پیوستن به اتحادیه اروپایی هستیم؟ اولی‌رن در پاسخ به این پرسش می‌گوید: «چون ظرفیت پذیرش نامحدود است.»رن ضمن ناخوشودنی از این وضعیت بار دیگر استفسار سنتی سیاست خارجی را ارائه می‌دهد.

این تفسیر و توجیه سنتی در دیپلماسی اروپایی این است: اگر کشوری نتواند به اتحادیه اروپایی ملحق شود، به دامان آشوب و تنش می‌افتد. در چنین حالتی ثبات بالکان مورد تهدید قرار می‌گیرد، ترکیه در دامان اسلام‌گرایی در می‌غلتد و اوکراین سرسپرده روسیه می‌شود. «المار بروت» که نویسنده این تفسیر و توجیه‌ها آشنایی دارد. از زمانی خود از جمله طرفداران گسترش شرقی اتحادیه بود و به همین خاطر با آنگلا مرکل به شدت مخالفت می‌کرد. بروک که از اعضای اتحادیه دموکراسی مسیحی و نماینده پارلمان آلمان است عقیده دارد که چشم‌انداز آینده اروپا باید از گزینیه‌های دیگری هم برخوردار باشد و کمیسیون اروپایی باید تا سال آینده راه‌حل‌های جایگزین را ارائه دهد. البته بروک در عین حال نسبت به توانایی و جسارت کمیسیون در این مورد تردید دارد.

در طرف دیگر این قاره یعنی در بلژیک عقیده دیگری وجود دارد. «گای ورهوف‌استات» نخست‌وزیر بلژیک که خود را یک اروپایی یابنده به اصول می‌داند عقیده دارد که تعداد اعضای اتحادیه اروپایی می‌تواند به ۳۰ تا ۳۵ کشور نیز برسد و البته کشورهای بالکان و ترکیه نیز جزء آن باشند. در عین حال نخست‌وزیر بلژیک با وزیر کشور آلمان «ولفگانگ شویل» در این مورد هم عقیده‌است که باید اروپا دارای یک مرکز و هسته اصلی باشد؛ مرکزی که توسعه و همزیستی را گسترش داده و در مورد بسیاری از مسائل از جمله سیاست خارجی تابع رای اکثریت باشد. اما اولی‌رن نسبت به درستی این نظریه تردید دارد، نظریه‌ای که به عقیده وی با وجود جذابیت ظاهری‌اش در اروپای ازمهم‌سیکشته فعلی به چیزی شبیه به رویا می‌ماند.

منبع: Die Zeit

بوش به دیدار مرکل می‌رود

ایلنا: رئیس‌جمهوری آمریکا برای برگزاری نشستی با صدراعظم آلمان ماه جولای به این کشور سفر می‌کند. به گزارش شبکه‌های خبری جمهوری آمریکا و صدراعظم آلمان در نشست خود در کاخ سفید اعلام کردند که «جورج بوش» رئیس‌جمهوری آمریکا ماه جولای به آلمان می‌رود. این نشست قرار است ۱۴ جولای و یک روز قبل از شرکت بوش در نشست اجلاس آمریکا و صدراعظم سنت‌پیترزبورگ روسیه در روزهای ۱۵ تا ۱۷ جولای، برگزار شود. همچنین مرکل تأکید کرد که از بوش برای دیدار از آلمان پیش از برگزاری نشست «گروه ۸» دعوت کرده‌است. این دومین نشست چهار ماه اخیر بین بوش و مرکل است. به نظر می‌رسد که آمریکا درصدد گسترش روابط قوی با آلمان پس از به قدرت رسیدن مرکل است.